

[Larsen-Badse.]

De Ændringsforslag, der er stillet af Fler-tallet, skal jeg ikke omtale nærmere, dem vil jeg anbefale at stemme for.

Jeg kan derimod ikke anbefale at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af Retsforbundet. At jeg ikke kan det, er der ingen Grund til at motivere yderligere. Hvis man tænkte sig 4 Aar frem i Tiden, vilde jeg tro, at naar al Beskyttelse var borte, var ogsaa al Sukkerproduktion borte, og det er ikke min Indstilling, at den skal være borte. Den ærede Ordfører for Retsforbundet anbefalede alle dem, der tror paa Frihandel, at stemme for dette Forslag. Ja, hvis det ikke faar flere Stemmer i denne, lad mig sige, syndige Verden end deres, der tror paa Frihandel, saa tror jeg ikke, det faar ret mange Stemmer, og ogsaa af den Grund skal jeg ikke komme dybere ind paa det.

Derimod skal jeg tillade mig lidt nærmere at omtale det Ændringsforslag, som er stillet af Venstres Medlemmer i Udvalget, og som det ærede Medlem Hr. Clausager nu som Ordfører for sit Parti har gjort Rede for. Jeg skal ikke nægte, at dette Forslag giver Anledning til mangfoldige, ogsaa politiske, Betragtninger, men disse skal jeg dog undlade at komme ind paa. Jeg har derimod ladet foretage en Undersøgelse af, hvordan Virkningerne af dette Forslag, hvis man tænkte sig, det var Lov i Øjeblikket og havde været Lov i nogle Aar, da vilde blive og vilde have været.

Jeg gaar ud fra de Tal, der foreligger i det oprindelige Lovforslags Bemærkninger, og jeg kommer da til følgende Resultat. Sukkerprisen for sidste Aar, som ganske vist ikke er helt udløbet endnu, var paa det Tidspunkt, da Lovforslaget blev udarbejdet, 27,80 Ø. pr. kg. Et Tillæg af 4 Ø. pr. kg fra Statens Side vil sige 54 Ø. pr. Dobbeltcentner Roer, og da Høsten var 7 500 000 Dobbeltcentner, vilde Staten komme af med en kontant Sum paa 4,05 Mill. Kr.

Det er jo et temmelig stort Tal, og jeg vil her gerne fremdrage det paa Baggrund af den tidligere Sukkerordning, hvorefter der ogsaa skulde ydes et Beløb. Den Gang var der en meget stærk Opposition fra det samme Parti i den Anledning; man holdt lange Taler her om „Statstilskud“, man fortsatte med det ud over Landet. Det er derfor ikke uden en vis Interesse — og ikke uden Tilfredshed, at jeg konstaterer det —, at det samme Parti som ved hin Lejlighed geraadede i fuldkommen Forfærdelse ved

Tanken om Statstilskud, nu stiller et Forslag, der, om det havde været Lov i dette Øjeblik, vilde betyde, at Staten havde at aflevere 4,05 Mill. Kr. for de Sukkerroer, der blev dyrket sidste Aar.

Ser man hen paa Virkningen af Forslaget, saaledes som den vilde have været Aaret forud — det var just det Aar, hvor Statens Tilskud paa 1,2 Mill. Kr. blev vedtaget her, det Tilskud, man gik saa stærkt imod, som jeg allerede har sagt —, saa vilde Forholdet have været det, at da Roepriisen blev 28,02 Ø. pr. kg, og 5 Gange det er 140 Ø., vilde der være at udbetale fra Statskassen 3,99 Ø. I Tillæg pr. Dobbeltcentner vilde der altsaa for Statskassens Vedkomme være at udbetale 53,8 Ø., og da Høsten var 10 275 000 Dobbeltcentner, vil det sige, at Staten vilde være kommet af med 5 527 950 Kr.

Jeg vil gerne opholde mig et lille Øjeblik ved dette sidste Tal og genkalde i Erindringen den Diskussion, der blev ført her i denne Sal om det Forslag, som i sin Tid blev vedtaget paa Finansloven. Det blev vedtaget som en Anmærkning til Finansloven, og i det følgende Aar blev Bevillingen søgt paa Finansloven, saaledes som det var den højtærede Ministers Pligt i Henhold til Lovten. Men hvad skete der da ved den Lejlighed? Ja, der skete for det første det, at da Anmærkningen blev vedtaget, stemte hele Venstre imod, og da Bevillingen skulde vedtages, saaledes som Skik og Brug er, og saaledes som det var Ministerens Pligt at opføre den, stemte hele Venstre derimod med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. Krag — alle de andre stemte imod eller rendte deres Vej i Gerningsøjeblikket.

Enhver vil forstaa, at den Vending, der foreligger i denne Sag, er ganske overvældende, jeg mindes ikke nogen Sinde at have set noget lignende. Hvis de her stillede Ændringsforslag var stillet som en særlig Lov, vilde de jo være stillet af Landets Finansminister, men jeg har ikke Fantasi nok til at tænke mig det ærede Medlem Hr. N. Neergaard som Finansminister forelægge for dette høje Ting et Forslag, hvorefter Staten, naar den kunde slippe med 1,2 Millioner, i Stedet skal betale 5 527 950 Kr.

I 1929—30 var Melisprisen noget højere, 33 Ø. 5 Gange det er 165 Ø. pr. Dobbeltcentner. Tilskuddet bliver 2 Ø. pr. kg, 27 Ø. pr. Dobbeltcentner; og da Høsten var 7 978 000 Dobbeltcentner, vil Tilskuddet gaa ned til 2 154 060 Kr. I 1928—29 ligger Gennemsnitsmelisprisen paa 37,43 Ø.